

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

**DĖL VALSTYBĖS FINANSINĖS PARAMOS UŽSIENYJE MIRUSIŲ (ŽUVUSIŲ)
LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIŲ PALAIKAMS PARVEŽTI Į LIETUVOS
RESPUBLIKĄ TEIKIMO IR MATERIALINĖS PAGALBOS TEIKIMO LIETUVOS
RESPUBLIKOS PILIEČIAMS, NUKENTĖJUSIEMS UŽSIENIO VALSTYBĖSE,
TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2003 m. gegužės 20 d. Nr. 618

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti pridedamas:

1.1. Valstybės finansinės paramos užsienyje mirusių (žuvusių) Lietuvos Respublikos piliečių palaikams parvežti į Lietuvos Respubliką teikimo taisyklės;

1.2. Materialinės pagalbos teikimo Lietuvos Respublikos piliečiams, nukentėjusiems užsienio valstybėse, taisyklės.

2. Skirti iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės rezervo Finansų ministerijai 100 tūkst. litų 2003 metams kompensuoti savivaldybėms jų išmokėtas sumas – teikiamą valstybės finansinę paramą užsienyje mirusių (žuvusių) Lietuvos Respublikos piliečių palaikams parvežti į Lietuvos Respubliką.

3. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gegužės 22 d. nutarimą Nr. 496 „Dėl materialinės pagalbos teikimo nukentėjusiems užsienio valstybėse Lietuvos Respublikos piliečiams“ (Žin., 1997, Nr. [45-1118](#)).

MINISTRAS PIRMININKAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRAS

ANTANAS VALIONIS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2003 m. gegužės 20 d. nutarimu
Nr. 618

VALSTYBĖS FINANSINĖS PARAMOS UŽSIENYJE MIRUSIŲ (ŽUVUSIŲ) LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIŲ PALAIKAMS PARVEŽTI Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ TEIKIMO TAIŠYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šios taisyklės nustato, kokiais atvejais ir kokio dydžio finansinę paramą valstybė teikia Lietuvos Respublikos piliečių (toliau vadinama – piliečiai), mirusių (žuvusių) užsienyje, palaikams parvežti į Lietuvos Respubliką.

2. Pagal šias taisykles nedengiamos užsienyje mirusių (žuvusių) valstybės tarnautojų palaikų parvežimo į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šių asmenų palaikų parvežimo išlaidos padengiamos laikantis Užsienyje mirusių valstybės tarnautojų palaikų parvežimo į Lietuvą išlaidų apmokėjimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 8 d. nutarimu Nr. 527 (Žin., 2001, Nr. [40-1402](#)).

II. VALSTYBĖS FINANSINĖS PARAMOS TEIKIMO TVARKA IR SĄLYGOS

3. Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga (toliau vadinama – atstovybės) mirusiojo (žuvusiojo) artimųjų, jų įgalioto asmens rašytiniu prašymu Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai arba atstovybei gali atlikti veiksmus, susijusius su reikiamų dokumentų gavimu iš užsienio valstybių institucijų. Užsienio valstybėje mirusio piliečio palaikai vežami pagal toje valstybėje nustatytą tvarką turint atstovybės leidimą mirusiojo palaikus vežti karste arba urnoje. Dokumentai dėl palaikų parvežimo atstovybei užsienyje pateikiami laikantis Mirusiųjų palaikų parvežimo iš užsienio valstybių į Lietuvą tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio gydytojo higienisto 1994 m. spalio 26 d. nutarimu Nr. 57 (Žin., 1994, Nr. [91-1792](#)), ir Asmenų, mirusių nuo pavojingų ir ypač pavojingų užkrečiamųjų ligų, palaikų vežimo transporto priemonėmis, jų įvežimo į Lietuvos Respubliką ir išvežimo iš jos, laidojimo ir perlaidojimo tvarkos, patvirtintos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. spalio 9 d. įsakymu Nr. 494 (Žin., 2002, Nr. [101-4522](#)).

4. Užsienyje mirusių (žuvusių) piliečių palaikų parvežimo į Lietuvos Respubliką išlaidas valstybė padengia, jeigu miręs (žuvęs) asmuo nebuvo apsidraudęs ir jo artimieji pagal įstatymą yra mažas pajamas turintys asmenys.

5. Valstybės finansinę paramą užsienyje mirusių (žuvusių) piliečių palaikams parvežti į Lietuvos Respubliką mirusiojo artimiesiems teikia jų gyvenamosios vietos savivaldybės iš savo biudžeto.

Finansų ministerija, gavusi savivaldybės sprendimą dėl valstybės finansinės paramos užsienyje mirusio (žuvusio) piliečio palaikams parvežti į Lietuvos Respubliką suteikimo mirusiojo (žuvusiojo) artimiesiems, kartą per ketvirtį kompensuoja vietos savivaldybėms jų išmokėtas sumas iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžete šiam tikslui numatytų lėšų.

Suma, skiriama piliečių palaikų parvežimo į Lietuvos Respubliką išlaidoms padengti, neturi viršyti 32 minimalių gyvenimo lygio dydžių.

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2003 m. gegužės 20 d. nutarimu
Nr. 618

MATERIALINĖS PAGALBOS TEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIEČIAMS, NUKENTĖJUSIEMS UŽSIENIO VALSTYBĖSE, TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Materialinės pagalbos teikimo Lietuvos Respublikos piliečiams, nukentėjusiems užsienio valstybėse, taisyklės (toliau vadinama – Taisyklės) nustato, koku atveju užsienio valstybėse nukentėję Lietuvos Respublikos piliečiai (toliau vadinama – piliečiai) arba jų įgalioti atstovai gali pateikti Užsienio reikalų ministerijai, Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms (toliau vadinama – atstovybės) prašymą suteikti materialinę pagalbą, reglamentuoja prašymų nagrinėjimą ir materialinės pagalbos suteikimą.

Šios Taisyklės nereglamentuoja materialinės pagalbos piliečiams, teikiamos jų giminių, pažįstamų asmenų ar kitų šaltinių lėšomis, pervestomis į atstovybių sąskaitas.

Jeigu iš kitų šaltinių gautų lėšų nepakanka, gali būti suteikiama materialinė pagalba, kurios dydis lygus skirtumui tarp reikiamos sumos ir iš kitų šaltinių gautos sumos.

2. Materialinę pagalbą piliečiams teikia atstovybės piliečio ar jo įgalioto atstovo rašytiniu prašymu.

3. Materialinė pagalba piliečiams teikiama tik išimtiniais atvejais ir tik tada, kai nėra jokių galimybių nukentėjusiajam gauti materialinę pagalbą iš kitų šaltinių. Materialinė pagalba teikiama:

3.1. piliečiui staiga sunkiai susirgus, susižalojus, – būtinajai medicinos pagalbai suteikti;

3.2. piliečiui nukentėjus dėl įvykdyto nusikaltimo ar kito teisės pažeidimo, – grįžimo į Lietuvos Respubliką išlaidoms padengti;

3.3. kitais atvejais, kai nukentėjęs pilietis kreipiasi į atstovybę su prašymu suteikti materialinę pagalbą.

4. Teikiamos materialinės pagalbos dydis nustatomas pagal piliečio pateiktus dokumentus (sąskaitas, čekius ir panašiai).

II. PRAŠYMŲ PATEIKIMAS

5. Materialinės pagalbos prašantys piliečiai ar jų įgalioti atstovai atstovybei pateikia:

5.1. prašymą suteikti materialinę pagalbą;

5.2. asmens ir kelionės dokumentus;

5.3. atitinkamą teisės saugos institucijų, gydymo įstaigų ir panašių įstaigų pažymą, patvirtinančią, kad pilietis yra nukentėjęs;

5.4. visus galimus įrodymus, kad pilietis neturi jokių galimybių gauti materialinę pagalbą iš kitų šaltinių arba iš kitų šaltinių gautų lėšų nepakanka;

6. Šių Taisyklių 4 ir 5 punkte nurodyti dokumentai pateikiami atstovybės vadovui ar jo įgaliotam asmeniui.

7. Lietuvos Respublikos atstovybės vadovas ar jo įgaliotas asmuo pateiktus dokumentus ar jų kopijas nedelsdamas persiunčia Užsienio reikalų ministerijos Konsuliniam departamentui, kuris atlieka patikrinimą ir visą surinktą medžiagą su savo išvada perduoda užsienio reikalų ministrui.

III. PRAŠYMŲ NAGRINĖJIMAS

8. Prašymą suteikti materialinę pagalbą piliečiams, nukentėjusiems užsienio valstybėse, nagrinėja ir sprendimą priima užsienio reikalų ministras arba jo įgaliotas asmuo. Prašymas turi būti

išnagrinėtas nedelsiant, bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo Užsienio reikalų ministerijoje. Užsienio reikalų ministras priima vieną iš šių sprendimų:

- 8.1. prašymą patenkinti ir suteikti materialinę pagalbą;
- 8.2. prašymą patenkinti iš dalies ir suteikti dalį prašomos materialinės pagalbos;
- 8.3. prašymą atmesti ir materialinės pagalbos nesuteikti.

IV. MATERIALINĖS PAGALBOS SUTEIKIMAS

9. Sprendimą suteikti visą ar dalį materialinės pagalbos vykdo atstovybės vadovas ar jo įgaliotas asmuo.

10. Materialinė pagalba grynaisiais pinigais piliečiui nesuteikiama, tačiau pagal pateikiamus apmokėti dokumentus (sąskaitas, čekius ir panašiai) padengiamos išlaidos, susijusios su:

- 10.1. grįžimo į Lietuvos Respubliką organizavimu;
- 10.2. atstovybėse teikiamomis paslaugomis;
- 10.3. būtiniosios medicinos pagalbos suteikimu.

11. Prieš suteikiant materialinę pagalbą, pilietis raštu patvirtina suteiktos materialinės pagalbos dydį ir įsipareigojimą grįžęs į Lietuvą atlyginti Užsienio reikalų ministerijos patirtas išlaidas.

V. ATSISAKYMAS SUTEIKTI MATERIALINĘ PAGALBĄ

12. Materialinė pagalba nesuteikiama, jeigu:

- 12.1. pilietis neatitinka ar nevykdo reikalavimų, nustatytų šių Taisyklių 1-5 punktuose;
- 12.2. pateikiami suklastoti dokumentai ar duomenys;
- 12.3. paaiškėja, kad pilietis siekia pasipelnyti iš suteiktos materialinės pagalbos;
- 12.4. pilietis pažeidžia užsienio valstybės, kurioje nukentėjo, ar Lietuvos Respublikos įstatymus.

13. Pilietis, prašantis materialinės pagalbos, per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu informuojamas apie priežastį, dėl kurios materialinė pagalba jam nesuteikta.

VI. LĖŠOS MATERIALINEI PAGALBAI SUTEIKTI

14. Lėšos, susijusios su materialinės pagalbos teikimu, skiriamos iš Užsienio reikalų ministerijai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete numatytų asignavimų (prireikus ir iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės rezervo).

VII. ATSAKOMYBĖ UŽ MATERIALINĖS PAGALBOS TEIKIMĄ

15. Už materialinės pagalbos teikimą piliečiams atsako atstovybės vadovas ar jo įgaliotas asmuo, o už sprendimo suteikti materialinę pagalbą arba jos neteikti priėmimą – užsienio reikalų ministras arba jo įgaliotas asmuo.

16. Ginčai, susiję su materialinės pagalbos teikimu, sprendžiami įstatymų nustatyta tvarka.
